Р Е Ш Е Н И Е
№ 3408

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова
ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4364** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Столична РИОКОЗ срещу Решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 13038/2009 г. на С районен съд, НО, 96-ти състав. С посоченото решение е отменено Наказателно постановление (НП) № ДО 0625/13.10.2009 г., издадено от директора на Столична РИОКОЗ, с което на „К.-95-Н. Ц.” гр. С. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лв. за нарушение на чл. 17, ал. 1 от Закона за храните (ЗХ).

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като вместо него съдът да постанови друго решение, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание страните, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира следното:
Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.
Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.
Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел от фактическа страна, че на 17.09.2009 г. била извършена проверка от контролните органи на С. - св. Ж Б И на длъжност "здравен инспектор" в дирекция ЗК, отдел "КХОХ" към С. в обект - павилион, находящ се в гр. С., район „Л", У. „К. П.", Б. 3, вх. „Г", . 18, стопанисван от „К.-95-Н. Ц.", с управител Н. Ц.. При проверката св. И установила, че в обекта не се спазват изискванията за добри хигиенни практики при търговия с храни - предлага се китайска храна, която се съхранява извън хладилно или топлинно съоръжение при стайна температура 26,1° С, замерена с контролен термометър. В момента на проверката е замерена температурата във вътрешността на храните, като била установена температура, както следва: ориз с пиле и къри 26,5° С; ориз със зеленчуци 29,2° С; пиле по пекински 26,8° С; пиле със зеленчуци 26,6° С; пиле в сладко-кисел сос 29° С; пиле с печурки 26,4° С. Били изискани, но не били представени документи за произход, качество и годност на цитираните храни. На „К.-95-Н. Ц." бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) изх. № ХД 0625/25.09.2009 г. за нарушение на чл. 17, ал. 1 от Закона за храните. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, с което на основание чл. 49, ал. 2, вр. чл. 43, ал. 2 от ЗХ на „К.-95-Н. Ц." е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лв. за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗХ.
Горната фактическа обстановка е установена от районния съд въз основа на писмените и гласните доказателства, събрани в хода на съдебното следствие, както и от писмените доказателства по делото, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК.
При така установената фактическа обстановка съдът е приел от правна страна, че НП е незаконосъобразно. На първо място съдът е обсъдил описаното нарушение в НП, че санкционираното дружество не спазва добрите хигиенни практики, с което е нарушило чл. 17, ал. 1 от ЗХ. В § 1, т. 14 от ДР на ЗХ е дадена легалната дефиниция на „добри практики", съгласно която това е „системата от основни хигиенни и технологични правила за работа, които се прилагат при производството и търговията на храни, за да се сведе до приемлив минимум рискът от замърсяване на храните чрез производствена или човешка дейност...". Съдът е приел, че разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗХ е бланкетна по своя характер, тъй като въздига само общото правило и задължение да се спазват хигиенните изисквания и добрите практики при производството, преработката и дистрибуцията на храните, като съдържанието на същата се запълва от конкретните разпоредби на други подзаконови нормативни актове - съответните

наредби, приети на основание чл. 17, ал. 2 от ЗХ. Именно в тях се съдържат конкретните норми, които регламентират изискванията към производителите и търговците с храни. В конкретния случай при положение, че наказващият орган е посочил като нарушена единствено разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗХ, поради „неспазване на добрите практики", за съда остава обективно невъзможно да прецени в какво точно се изразява това неспазване на добрите практики по смисъла на наредбите, конкретизиращи неизпълнението на задълженията, установени в чл. 17 от ЗХ. Административният орган е следвало да посочи и законовите разпоредби от съответната наредба, в случая - Наредба № 5 от 25.05.2006 г. за хигиената на храните (обн., ДВ, бр. 55/07.07.2006 г., в сила от 01.09.2006 г.), които е нарушило наказаното лице със своето противоправно поведение. Непосочването точно и ясно и в пълнота на законовата разпоредба, която е нарушена виновно, представлява нарушение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

На второ място, съдът е приел, че е извършено нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН поради обстоятелството, че липсват каквито и да било доказателства в подкрепа на твърденията на актосъставителя за това по какъв начин съхраняването на храните при посочените температурни условия е способствало за тяхното замърсяване - нито са представени писмени доказателства за наличието на въпросното замърсяване, нито са надлежно иззети и изследвани проби за доказване както на наличието на въпросните замърсявания, така и за наличието на риск от замърсяване на храните. Цитираните императивни разпоредби на ЗАНН изискват в АУАН и НП да бъдат посочени доказателствата, които подкрепят твърденията на контролния и наказващия орган в тези два документа.

Районният съд е приел, че посочените нарушения са съществени и неотстраними в съдебната фаза на производството, водят до съществено нарушаване правото на защита на жалбоподателя, доколкото правят невъзможно за наказаното лице да разбере в какво точно е обвинено и каква точно законова разпоредба е нарушило, както и въз основа на какви доказателства е станало това.

Настоящият съдебен състав споделя частично изложените от районния съд мотиви за незаконосъобразност на НП. Правилен е изводът на районния съд, че разпоредбата на чл. 17 от ЗХ е бланкетна и нейното посочване не е достатъчно за изпълнение на изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Допуснатото нарушение е от категорията на съществените процесуални нарушения, тъй като на първо място води до ограничаване правото на защита на административнонаказаното лице, което няма възможност да разбере какво точно нарушение се твърди, че е извършило, и да организира защитата си в пълен обем, и на второ място – непосочването на конкретната нарушена законова разпоредба внася неяснота относно правнорелевантните факти и обстоятелства, при чието наличие е изпълнен съставът на съответното административно нарушение, и които подлежат на доказване в административнонаказателния процес. При липсата на яснота кои са

правнорелевантните факти и обстоятелства, съдът е възпрепятстван да извърши проверка дали е доказано извършването на твърдяното нарушение.
Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че не са налице основания за отмяна на оспореното решение и същото следва да бъде оставено в сила.
По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд С.-град, V касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 13038/2009 г. на С районен съд, НО, 96-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: **ЧЛЕНОВЕ: 1.**

2.